

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/29/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5114010374                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 17.01.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martina Zeleňáková       |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:5114010374.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného C. C., v konaní o ne/osvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 17. januára 2024, o dovolaní obvineného C. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. februára 2020, sp. zn. 1Tos/4/2020, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. C. odmieta.

### Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením z 18. novembra 2019, sp. zn. 3T/50/2014, podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona rozhodol tak, že obvinený C. C. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia uloženého rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. apríla 2014, sp. zn. 3T/50/2014, právoplatným toho istého dňa, osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej aj „prokurátor“) sťažnosť, na podklade ktorej Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „sťažnostný súd“) uznesením z 25. februára 2020, sp. zn. 1Tos/4/2020 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Žilina z 18. novembra 2019, sp. zn. 3T/50/2014, a zároveň postupom podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona nariadil obvinenému výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. apríla 2014, sp. zn. 3T/50/2014, právoplatným toho istého dňa.

Zároveň krajský súd obvineného podľa § 419 ods. 4 Trestného poriadku, § 52 ods. 5 Trestného zákona, § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti naposledy označenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu

JUDr. Ladislava Ščuryho PhD., advokáta so sídlom v Čadci, ul. Mierová 1725, vo svoj prospech dovolanie z dôvodov plynúcich z ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený zrekapituloval obsah rozhodnutí súdov nižšieho stupňa, poukázal na znenie podľa jeho názoru do úvahy prichádzajúcich ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku a uviedol konkrétne argumenty, na podklade ktorých považoval rozhodnutie sťažnostného súdu za nesprávne, vydané v rozpore so zákonom, a na podklade ktorých považoval ním označené dovolacie dôvody za naplnené. Záverom podaného dovolania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1Tos/4/2020 z 25. februára 2020 a zároveň podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prejednávanej trestnú vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej tiež „prokurátor“) ktorý naopak považoval rozhodnutie krajského súdu za zákonné a správne a konštatoval, že Trestný poriadok neumožňuje podať dovolanie proti uzneseniu súdu, ktorý rozhodol o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, a to s poukazom na § 368 ods. 2 Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon

bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z vyššie citovaných ustanovení je teda zrejmé, že obvinený môže síce podať dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu druhého stupňa, avšak len vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré sú vymenované v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, teda rozhodnutiam vo veci samej (meritórnym rozhodnutiam), ktorými sa trestné stíhanie končí, za ktoré nemožno považovať uznesenie krajského súdu o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Proti rozhodnutiam uvedeným v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku, teda aj proti rozhodnutiu krajského súdu o ne/osvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, môže dovolanie podať len minister spravodlivosti (na podnet osoby, ktorej zákon nepriznáva právo na podanie dovolania). U ministra spravodlivosti je teda rozšírené právo podať dovolanie aj v prípade zistenia, že niektorým z rozhodnutí uvedených v § 371 ods. 2 Trestného poriadku došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona alebo Trestného poriadku, a to z dôvodu, že minister spravodlivosti nie je účastníkom takýchto konaní, a preto nemá možnosť namietat' pochybenie v uvedenom smere formou podania riadneho opravného prostriedku.

To potom znamená, že dovolateľ nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania proti rozhodnutiu krajského súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania vecí, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Nezostávalo preto najvyššiemu súdu nič iné, len dovolanie obvineného C. C. na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania vecí, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuť.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol senát najvyššieho súdu jednomyselne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.